

1886-10-31

AFSENDER

Magdalene Constantin-Hansen, Kristiane Konstantin-Hansen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Amalievej 6

Omtalte personer:
Magdalene Constantin-Hansen
Kristiane Konstantin-Hansen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 74

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 74

Amalievej 6 31 Oktober 1886

Kjære Joakim Skovgaard

Til Dem og Deres Agnete vilde jeg saa gjerne gennem disse Linjer sende min hjærteligste Lykønskning til hendes Helbredelse! De maa tro vi tænkt paa Dem og talt om Dem mange mange Gange om vi end ikke har ladet høre fra os. Og vi har alle været saa glade for de to Gange, De har skrevet til Moder, hvoraf vi ser at alt hvad og Agnete og De selv har gennemgaaet ikke staar som en Ulykke men som noget, der er indvundet til at gjøre Livet rigere og glædeligere.

Vor Moder her har haft meget at tænke paa i dette Aar; de to nye Svigerbørn som hun holder rigtig

|Elise og Marie hilser mange Gange!|

-2-

meget af, de lange Rejser, som man nok kan grue lidt for, Fremtidsplaner og Muligheder for de unge, som nok kan give noget at grunde paa og at skrive om.

Karl Konstantin er nu i en By som hedder Providence ikke langt fra Boston; der til er han nylig kommen og arbejder som Tegner paa en stor Fabrik.

Han er rigtig glad ved at kunne sende Hilsener hjem til "alle sine Forældre og Søskende". I Schrøders har han ogsaa, og vi gennem ham, faaet et godt Familieskab. Thora tilbringer Vinteren paa Askov hvor hun lærer nogen huslig Gjerning ved Siden af at give lidt Undervisning. Schrøder ser vi ofte her; som Landstingsmand er han kommet til Kjøbenhavn, og bor tæt ved os. saa vi have den Glæde at se ham ofte.

For Tiden er han for Resten paa Askov og holder Foredrag for

-3-

sin Skole, det gjør han saa snart Tinget kan give lidt Ferie. Sigurd tager hver Uge til Askov og holder Foredrag to Dage i Træk over Bibelhistorie og Kunsthistorie, han er meget glad ved at tale til en livlig og opmærksom Tilhørerkreds og det lader ogsaa til at man er glad for ham derovre.

Det var rart at Elise kom saa tidligt hjem fra Frankrig at hun dog kunde være noget sammen med Kathrine inden hun drog til Ægypten. Elise er blevet temmelig opfrisket i Farven, om jeg maa sige, ved sit Ophold i Frankrig, jeg tror nok hun kan bedre male Solskin end før---

Modtag mine bedste Hilsener og Ønsker for Vinteren! Paa glædeligt

Gjensyn til Sommer.

Deres Ven

Kristiane Konstantin Hansen

-4-

d. 15-11-86 Paletten.

Kjære Joakim Skovgaard! Skjøndt De ikke har hørt det af mig selv, har De vel ikke tvivlet om, at jeg var i de forreste Rækker iblandt Deres gamle Venner til at glæde mig med Dem og takke Vor Herre for at De og Deres kjære Hustru |nu| med nye Kræfter kunde tage fat igjen og af fuldt Hjerte fryde Dem over al den Velsignelse Gud har givet Dem i hinanden. Medens De glæder Dem over Dejligheden derned, glemmer De dog vist ikke, at ogsaa her er yndigt at være og godt at sætte Bo.

Tak for Deres venlige Hilsener til Børnene. K: Konst: erklærer sig selv for det lykkeligste Menneske i Nord Amerika. Han var i Kirken paa Deres Bryllupsdag og tog et godt Varsel med derfra, troer jeg nok. I al Fald fik han et Minde med paa den lange Rejse som ikke udslettes. Saa jublende glad som K: Konst:, kan Thora ikke være, blot det at hun i ¼ Aar maa vente paa Svar paa hvert Brev til sin Ven er en stadig Mindelse |om|, hvor stor Afstanden er. At vi alle holde saa meget af Ditlev, hjælper os til at kunne afstaa vor lille*

*Thora til ham, det vilde ellers være |for| svært nok. –

De kjerligste Hilsener til Agnete og til Dem selv fra Deres gamle

Ven Magdalene Const: H:

Amalienvej 6 31 Oktober 1886

Kjære Jakobin Skangaard

Til Dem og Dens Agnete vilde
jeg saa gjerne gjenneem disse
Linjer sende min hjærteligste
Lykhønsning til hendes Helbredelse!
De maa tro vi tænkt paa Dem
og talt om Dem mange mange
Gange om vi end ikke har laadt
høre paa os. Og vi har alle været
saa glade for de to Gange. De har
skrevet til Mader, hvoraf vi ser at
alt hvad Agnete og De selv har
gjennemgaaet ikke staa som en Ulykke
men som noget, der er indvundet
til at gjøre Livet rigere og glæde-
ligere.

Vor Mader her har haft meget
at tænke paa i dette Aar; de to
ny Svigerdøtre som hun holder rigtig
; hun elsker dem

meget af, de lange Piger, som
 man nok kan gaa lidt for,
 Fremtidens og Nutidens for
 de unge, som nok kan gaa
 noget at gaa paa og at
 skrive om.

Karl Konstantin er nu i en
 By som hedder Providence ikke
 langt fra Boston; der til er han
 rigtig kær og arbejder som
 Tegner paa en stor Fabrik.
 Han er rigtig glad ved at kunne
 sende Hilsener til alle sine
 Forældre og Søskende. I Skoleens
 har han ogsaa, og vi gennem hans
 et godt Familienkald. Nogle Aftener
 Nitteren fra Aften har han læst
 nogen rigtig Gjennem og Liden af
 at give lidt Modvirkning. Skolen
 som vi ofte har; som Lærere
 mand er han kommet til Høje
 ham, og har det ved os, saa
 vi har den Glæde at se ham ofte.

Den Tid er han for Boston
 paa Aften og holder Torsdag for

sin Skole, det giver ham saa
 snart Tinget kan give lidt
 Ferie. Ligeledes har han
 til Aften og holder Torsdag to
 Dage i Træk over Bibelskole og
 Kunsthistorie, han er meget glad
 ved, at tale til en rigtig og
 opmærksom Tilhører-kreds og det
 lader ogsaa til at man er
 glad for ham derovre.

Det var vist at Elise kan
 deligt høre fra Frankrig at hun
 dog kunne være noget sammen
 med Kathrine indens hun drager
 til Egypten. Elise er blevet
 temmelig opfyldt i Tiden, som
 jeg saa man siger, ved sit Ophold
 i Frankrig, jeg tror nok hun
 kan bedre male Solen end
 før - - -

Modtag mine bedste Hilsener
 og Bøder for Vinteren! Paa
 glædeligt Gjensyn til Sommer!
 Din Ven
 Kristian Konstantin Hansen

[illegible]

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 48 Nr. 74

Kjære Johsmin Skovgaard, skjøndt
 De ikke har hørt det af mig selv,
 har De vel ikke tvivlet om, at jeg var i
 de forreste Rækker iblandt Deres gamle
 Venner til at glæde mig med Dem
 og takke for Herre for at De og Deres
 Kjære Hustru med mange kræfter kunde
 leve fedt og af fuldt Hjerte fryde
 Dem over at den Velgjørende Gave var
 givet Dem i hinanden. Medens De
 glæder Dem over Døjeligheden derover, glæde
 mig De dog vist ikke, at yndet har er
 yndigt at være og godt at satte Bo.
 Tak for Deres venlige Hilsener til Børnene.
 Hr. Konst. erkender sig selv for det lykkeligste.
 menneske i Nord Amerika. Han var i Kirken
 paa Deres Bryllupsdag og tog et godt Varsel
 med derfor, troer jeg nok. I altfaldt fik
 han et Minde med paa den lange Rejse
 som ikke undslippes. Læse jublende glad som
 Hr. Konst., den Thore. Altså, det det at have
 i sig selv mere værdt paa end paa hvidt Bort til sin Ven er
 en stadig hindelse, hvor stor Afstanden er. At vi alle skulle
 have meget af Dittes, hjælper os til at komme oftere over borte
 X